

Aseeksi Israelia vastaan: Onko antisemitismi uusi vaatimus Nobel -rauhanpalkinnon saamiseksi?

Weaponized Against Israel: Is Antisemitism The New Requirement To Win The Nobel Peace Prize?

By [Olivier Melnick](#), October 12, 2026

Vuonna 1986 holokaustista selvinnyt Elie Wiesel sai Nobel -rauhanpalkinnon tunnustuksena ponnisteluistaan ihmisoikeuksien ja rauhan puolustamiseksi; jotakin sellaista, jolle hän omisti

loppuelämänsä. Kiitospuheessaan hän lausui sanat, jotka kaikuvat vielä tänään: *"Meidän on aina valittava puolemme. Puolueettomuus auttaa sortajaa, ei koskaan uhria."* Silloin puolen valitseminen tarkoitti uhrien rinnalla seisomista. Oi niitä aikoja!

Hän oli teini-ikäinen, kun hänen isänsä kuoli hänen silmiensä edessä Buchenwald'issa – mainitsematta hänen äitiään ja pikkusiskoaan, jotka kuolivat Auschwitz'issa. Wiesel'istä tuli muukalaisvihaa ja antisemitismia vastustava puhuja ja hän pysyi juutalaisten katastrofin muistoa vaalivana

äänenä viimeiseen päiväänsä asti. Hän on kirjoittanut useita aihetta käsitteleviä kirjoja, mukaan lukien vuonna 1956 kirjoitettu ja 30 kielelle käännetty "Night (Yö)". Wiesel oli mensch (mies) ja ansaitsi Nobel -rauhanpalkinnon. Neljäkymmentä vuotta sitten Norjan Nobel-komitealla oli vielä lahjomattomuutta (integrity).

Sitten vuonna 1994, järkytykseksi, Nobel -rauhanpalkinto myönnettiin terroristi [Jasser Arafat](#)'ille. Se oli yhteinen palkinto, joka myönnettiin hänelle ja Israelin johtajille, [Shimon Peres](#) ja [Jitzhak Rabin](#) heidän pyrkimyksistään "tuoda rauha Lähi-itään". Kuukausia ennen palkinnon vastaanottamista Arafat ja Rabin nähtiin Valkoisen Talon nurmikolla kättelemässä silloisen Yhdysvaltain presidentin Bill Clinton'in läsnäollessa. Maailma pidatti hengitystään; Lähi-itä oli matkalla rauhaan ensimmäistä kertaa historiassa – vai oliko?

Se oli yli 30 vuotta sitten ja palestiinalainen narratiivi oli jo juurtunut syvälle itsetuhoisen suvaitsevaisuuden sokaiseman länsimaisen sivilisaation maaperään. Nobel-komitea joi jo palestiinalaista Kool-Aid'ia ja oli herännyt jo kauan ennen wocketusta. **He kuvailivat Arafat'ia termein, jotka pehmensivät sen miehen, joka hän todellisuudessa oli.** Valkopesu oli käynnissä:

Arafat varttui Kairossa ja Jerusalemissa. Hän osallistui sotaan uutta Israelin valtiota vastaan vuonna 1948, kun monet palestiinalaiset karkotettiin. Valmistuneena insinööriä hän otti työpaikan Kuwaitissa. Sieltä käsin hän perusti sissiryhmä Fatah'in, joka hyökkäsi Israelia vastaan. Israelin miehitettyä Länsirannan ja Gazan vuonna 1967 Arafatista tuli (Palestiinan vapautusjärjestö) johtaja PLO:ssa, joka on palestiinalaisten sissiryhmien kattojärjestö. Ryhmät turvautuivat terroriin herättääkseen maailman huomion, mutta Arafat'ille kävi vähitellen selväksi, että hänen olisi hyväksyttävä Israelin valtio, jotta Yhdysvallat olisi halukas toimimaan välittäjänä kiistassa. Hän hyväksyi palestiinalaisten neuvottelijoiden tapaamisen israelilaisten kanssa salaisissa neuvotteluissa Oslossa.

Jo tuolloin "terroristit" olivat "sissisotilaita" ja Israel "miehitti" "Länsirantaa". Yksinkertainen ajatus, että terroristi ja murhanhimoisten

ihmisten johtaja voitaisiin etäisesti nähdä rauhanrakentajana, kuuluu hämäräjaksoon (Twilight Zone) koskien Nobel -rauhanpalkintoa.

Vuonna 1994 menetin kunnioitukseni Nobel-organisaatiota kohtaan. Se ei tarkoita, etteikö kukaan Nobel-palkinnon saajista vuodesta 1994 tähän päivään olisi ansainnut palkintoaan ja maailmanlaajuista tunnustusta, mutta kuten niin moni muukin asia nykyään, Norjan Nobel-komiteakin on muuttunut hyvin poliittiseksi. Muuten, vuosia Arafatille ja israelilaisille vuonna 1994 myönnetyn yhteispalkinnon jälkeen komitean jäsenet ilmaisivat pahoittelunsa palkinnon myöntämisestä Shimon Peres'ille ja toivoivat voivansa ottaa sen takaisin johtuen Israelin toimista tapahtuneen jälkeen. Arafatille annettiin tietenkin "carte blanche (vapaat kädet)" kuolemaansa asti, eikä hänen myöhempää terrorismiaan kyseenalaistettu kertaakaan.

Hypätään vuoteen 2026 ja rauhanpalkinto menee 85-vuotiaalle Navi Pillay'lle, joka on syntynyt Etelä-Afrikan Durban'issa, jossa hän toimii asianajajana ja tuomarina. Neiti Navi Pillay on varmasti monin tavoin antanut panoksen globaalille kylälle ja ansaitsee tunnustuksen, mutta hänen viimeaikainen roolinsa Lähi-idän konfliktissa pitäisi jäädä hänet – nimittäin normaalimaailmassa!

Vuonna 2020 hän allekirjoitti manifestin, jossa vaadittiin "pakotteita apartheid-Israelille". Vuosina 2021–2025 hän toimi YK:n ihmisoikeusvaltuutettuna ja puheenjohtajana YK:n riippumattomassa kansainvälisessä tutkintakomissiossa miehitetyllä palestiinalaisalueella. Hänen toimikaudellaan hänen komissionsa totesi, että sekä Hamas että Israel olivat syyllistyneet sotarikoksiin alkaen 7. lokakuuta 2023. Vuonna 2025 sama komissio julisti virheellisesti [Israelin syylliseksi kansanmurhaan Gazassa](#).

Hän sanoi myös: "Aikomuksena on tuhota Gazan palestiinalaiset teoilla, jotka täyttävät kriteerit kansanmurhasopimuksessa (Genocide Convention)." Ilmeisesti ei tarvitse suorittaa kansanmurhaa; tarvitsee vain suunnitella, yllyttää tai yrittää tehdä kansanmurha ja on silti syyllinen.

Silti Gazassa on syntynyt 60 000 vauvaa 7. lokakuuta 2023 lähtien – *syntynyt, ei tapettu!* Gazan väkiluku on kasvanut 2,02 % – *kasvanut, ei vähentynyt!* Israelista tulee joka päivä tonneittain ruokaa, ja kymmenet tuhannet palestiinalaislapset saavat ilmaisia poliorokotuksia. Älkäämme unohtako, että UNICEFin oli äskettäin myönnettävä, että [luvut osoittivat, ettei Gazassa ollut nälänhätää](#). Siitä huolimatta Israelin viholliset yrittävät edelleen vääristellä tietoja syyttääkseen juutalaisia.

Tämä sairas todellisuus ei väitä, että israelilaiset ovat syyllisiä kansanmurhaan ja että heidät pitäisi siksi lopettaa, vaan sensijaan se lähtee juutalaisvihasta olettamuksena ja siksi läimäyttää kansanmurhasyytöksen Israelin niskaan ja katsoo, pysyykö se ... ja uudessa TikTok-uutispalojen maailmassamme... se pysyy! Jokainen, joka on kiinnostunut totuudesta Lähi-idästä, saa selville, että Gazan kansanmurhan syyttäjät ovat juuri niitä, jotka ovat syyllistyneet yrityksiin tappaa kaikki juutalaiset. Maailma, jossa elämme, on juuttunut käänteiseen todellisuuteen, jossa neiti Navi Pillay jatkaa juutalaisvihan hirviön ruokkimista.

Antisemitismi jatkaa normalisoitumista niin monella tasolla, ja vauhti kasvaa ja pian se muuttuu valtion tukemaksi. Vuoden 2026 Nobel-rauhanpalkintopäätös auttaa tätä siirtymää entisestään. Maailmassa, jossa hyvästä tulee pahaa ja pahaa ylistetään, on vaikeaa olla hyvän tahdon ihminen, saati sitten kristitty. Norjan Nobel-komitea luottaa neiti Pillay'n rehellisyyteen, joten hän on vuoden 2026 Nobelin rauhanpalkinnon saaja. Jälleen kerran narratiivi voittaa faktat.

YK on arvoton ja vanhentunut ja Nobel-palkintokomitea olisi voinut liittyä tuohon heränneeseen (woke) sosiaaliseen kerhoon. Ensi vuonna voittamiseen ehkä riittää olla maailmanennätyksen haltija siinä, kuinka monta kertaa vuodessa on huutanut "Free Palestine". Kuka tietää? Äläkä unohda, että Norja – josta Nobel-palkinto on peräisin ja josta sitä edelleen hallinnoidaan – yritti myös äskettäin säätää lain, joka tekisi kenen tahansa ostot Juudeasta ja Samariasta laittomiksi ja rangaistaviksi jopa kolmen vuoden vankeudella.

Nobel -rauhanpalkinnosta on tullut ase -- ja vitsi. Rauha itsessään ei merkitse mitään, mutta rauha, jonka Jeshua tuo ihmisten sydämiin ja pian koko maailmalle paluunsa yhteydessä, on hyvin jalo (engl. noble) rauha ja palkinto, josta meidän kaikkien pitäisi olla innoissamme.

Olivier Melnick is an author, speaker, antisemitism expert, the Executive Director for *Shalom in Messiah Ministries*, and a Contributor to *Harbinger's Daily*.